

I U 1551/2012-8

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

4.7. 2013

Podpis pristojne
sodne osebe:

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so sestavljali višji sodniki mag. Damjan Gantar kot predsednik senata ter Agata Zavašnik in mag. Darinka Dekleva Marguč kot članici,

ob sodelovanju Katje Papler kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke:

zoper

toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec,,
Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca, št. 090-165/2009 z dne 5. 9. 2012,

na seji dne 4. julija 2013

RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

OBRAZLOŽITEV

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo ugodila pritožbi tožnice kot prosilke z dne 5. 11. 2009 zoper molk organa in zavrnila zahtevo tožnice z dne 15. 7. 2009 v delu, v katerem je zahtevala originalne sezname posestnikov v k.o. Trava in k.o. Draga. Iz obrazložitve izhaja, da je tožena stranka odločala v ponovnem postopku na podlagi sodbe Upravnega sodišča Republike Slovenije št. I U 512/2010-32 z dne 7. 12. 2011. S to sodbo je sodišče ugodilo tožbi tožnice v zvezi z dostopom do seznama posestnikov in odpravilo 3. točko izreka odločbe tožene stranke. Tožena stranka je tožnico pozvala, naj v osmih dneh dopolni zahtevo z navedbami natančnih informacij o tem, s katerimi informaciji se želi seznaniti in na kakšen način. Tožnica je na poziv tožene stranke odgovorila in navedla, kateri so njeni pokojni predniki, po katerih uveljavlja pravice. Vsi predniki so bili navedeni v starem osebni imeniku za k.o. Trava in k.o. Draga. Poudarila je, da želi vpogledati v stara originalna osebna imenika, ki vsebujeta njene prednike. Nova imenika, o katerih je bilo odločeno z odločbo z dne 8. 3. 2012, jih namreč ne vsebujeta. Nadalje navaja, da je v začetku 90-ih let sama vpogledala v osebne imenike, kar pomeni, da so bili v času zdajšnje vodje zemljiške knjige še na razpolago. Tožena stranka je z dopisom z dne 24. 5. 2012 organ pozvala, naj poda izjavo, ali razpolaga s starimi osebnimi imeniki in v primeru, da z njimi razpolaga, naj mu jih posreduje. Organ je odgovoril in navedel, da prosilka ni vpogledala v stare imenike, temveč le v obstoječe, saj starejši imeniki ne obstajajo. Tožena stranka je glede na ugotovljeno dejansko stanje presodila, da zahtevi tožnice ni mogoče ugoditi, saj organ z zahtevanimi starimi, originalnimi osebnimi imeniki, ne razpolaga. Tožena stranka je nadalje tudi pojasnila, da ni dvomila v verodostojnost navedb organa, da z starimi imeniki ne razpolaga, temveč le z imeniki, katere je tožnica tudi že vpogledala. Tožena stranka se je sama prepričala, da se stari osebni imeniki v prostorih organa ne nahajajo. Dvomi, da bi bilo ravnanje organa usmerjeno v to, da bi zavestno prikril podatke, katere tožnica želi. Zato po njeni presoji ni izpolnjen pogoj iz prvega odstavka četrtega odstavka ZDIJZ.
2. Tožnica se z izpodbijano odločbo tožene stranke ne strinja in predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi. V tožbi navaja, da izpodbijana odločba ni zakonita, ker so bile kršene določbe Zakona o informacijskem pooblaščenju (ZInfP), Zakona o dostopu informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ), Zakona o zemljiški knjigi, Zakona o upravnem postopku, kršene pa so bile tudi temeljne človekove pravice, določene v Ustavi RS in sicer 22., 23., 25., 33. in 39. člen Ustave RS. Meni tudi, da je bil kršen prvi odstavek 6. člena Evropske Konvencije o človekovih pravicah. Prav tako se ni ravnalo po pravilih postopka, kar je vplivalo na pravilnost in zakonitost odločitve. Poudarja, da je zahtevala vpogled v izvorna osebna imenika za k.o. Trava in k.o. Draga, ki se bi morala hraniti trajno.

Ti podatki se namreč hranijo na vseh okrajnih sodiščih v državi. Poudarja, da obravnavana zadeva ni bila obravnavana po poštemem kontradiktornem postopku in je bila kršena njena ustavna pravica do izjave v postopku. Tožena stranka je prezrla navedbe tožnice v njenem odgovoru, da se v novih imenikih ne hrani ista vsebina kot v originalu in da se na ta način izgubi pomen varstva osebnih podatkov, če se dovoli, da se original nekega dokumenta s kopijo dokumenta spreminja. Zahtevani osebni dokumenti so bili v času vlaganja denacionalizacijskih zahtevkov skladno z zakonskimi predpisi še na razpolago v zemljiški knjigi v Kočevju. V času, ko jo je sama pregledovala, je organ z njimi nedvomno tudi razpolagal. Zato pojasnila tožene stranke, da dokumenti ne obstajajo, niso pravilni. Meni, da tožena stranka ščiti interese Okrajnega sodišča v Kočevju ter tamkajšnje zemljiške knjige in je z izpodbijano odločbo odločila v škodo tožnice. Sklepa, da gre v danem primeru za skrivanje uradnega dokumentarnega gradiva, na podlagi katerega bi lahko uspešno uveljavila svoj denacionalizacijski zahtevek. Tožena stranka je samovoljno sprejela sklep, ki je v neskladju z resničnim dejanskim stanjem. Meni, da ne obstaja zakonska podlaga, ki bi omogočala, da organ uradnega izvornega zemljiškooknjižnega dokumenta ne bi več hranil, tudi sicer pa bi moralo sodišče navesti razloge in predložiti dokaze, ki izkazujejo, da organ zahtevanega dokumentarnega gradiva ne hrani več. Nepravilno je tudi pojasnilo vodje zemljiške knjige in tožene stranke, da so se izvorni imeniki prepisovali zaradi napolnjenosti. Dejstvo je, da so se izvorni imeniki prepisovali zato, da bi zbrisali dokaze o vseh tistih posestnikih, ki jim je bilo premoženje zaplenjeno. Zavajajoče so navedbe, da so novi imeniki prepis starih oziroma, da so vsebinsko enaki starim. Neizpodbitno dejstvo je, da so novi osebni imeniki drugačni od starih, ker se v njih ne hrani ista vsebina originala oziroma se original osebnega imenika s kopijo istega dokumenta spremenil. Pri izdelavi novih osebnih dokumentov v 50-ih in 60-ih letih iz starih imenikov se niso prepisali posestniki, ki so bili prečrtani. V nadaljevanju tožnica pojasnjuje kronološki potek dogodkov pred organom prve stopnje. Ponovno poudarja, da ima celotno gradivo zemljiške knjige od leta 1945 do 1955 trajno vrednost ter zaproseni stari osebni imeniki nedvomno obstajajo pri organu ter so jih v času vlaganja denacionalizacijskih zahtevkov koristili številni posestniki pa tudi pravniki, kasneje pa so bili v Kočevju neopravičeno pridržani. Z vpogledom v sporno gradivo bi tožnica lahko neposredno dokazala obstoj zemljiškooknjižnega vložka ter ugotovila, kaj se je dogajalo z očetovim premoženjem. Zaradi odločitve tožene stranke ne more uveljavljati svoje pravice do obrambe. Ne more uveljavljati svoj zahtevek na podlagi 89. člena Zakona o denacionalizaciji, ki temelji na uporabi uradnih podatkov za dokazovanje njenega zahtevka. Storjeno pa je tudi kaznivo dejanje po 140. členu Kazenskega zakonika, kršene pa so tudi njene temeljne človekove pravice.

3. Tožena stranka v odgovoru na tožbo nasprotuje tožbenim navedbam, vztraja pri izpodbijani odločbi in predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.
4. Tožba ni utemeljena.
5. V obravnavani zadevi je sporna odločba tožene stranke, s katero je ugodila pritožbi prosilca zoper molk organa, v nadaljevanju pa je zahtevo v delu, v katerem je zahtevala originalne sezname posestnikov k.o. Trava in k.o. Draga zavrnila. Tožena stranka je odločila v ponovnem postopku na podlagi sodbe Upravnega sodišča RS št. I U 512/2010-32 z dne 7. 12. 2011. Po presoji sodišču je odločitev tožene stranke pravilna in zakonita. Sodišče ne dvomi v pravilnost in zakonitost izpodbijane odločbe in se v izogib ponavljanju nanjo v celoti sklicuje (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu, ZUS-1).
6. Tožbeni ugovori niso utemeljeni. Tožena stranka je pravilno presodila, da se v postopku po ZDIJZ ugotavlja le, ali organ z zahtevanimi dokumenti razpolaga ali ne. Ni pa presoja tožene stranke uperjena v ugotavljanje okoliščin, zakaj organ z zahtevanim dokumentom ne razpolaga oziroma, zakaj bi z dokumentom moral razpolagati. Tudi po presoji sodišča je po izvedeni postopku pravilna presoja tožene stranke, da organ z zahtevanimi dokumenti ne razpolaga. Zato dostopa do teh dokumentov ne more odobriti. Tožnica je k tožbi sicer predložila listine (A1-A10), vendar z njimi ni dokazala, da odločitev tožene stranke ni pravilna, prav tako ne, da so njeni tožbeni ugovori utemeljeni.

PRAVNI POUK:

Zoper to tožbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 4. julij 2013

Predsednik senata
mag. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom.
Podpis pristojne sodne osebe: